

**Печерський районний суд
міста Києва**

01601, м. Київ, вулиця
Володимирська, 15

Заявник

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
"ПАРКОВИЙ-2"

ел. пошта
security@stroycity.com.ua
тел. 380504349691

ЄДРПОУ [REDACTED]

Представник заявника

Лісовець Максим Сергійович

ел. пошта
security@stroycity.com.ua

Відповідач

Стрижак Аліна Олександрівна

ел. пошта a.stryzhak@antac.org.ua

Відповідач

Громадська організація «Центр
протидії корупції»

ел. пошта info-
request@antac.org.ua

ЄДРПОУ [REDACTED]

Відповідач

Громадська організація
«СЛІДСТВО.ІНФО»

ЄДРПОУ

Справа № 757/36548/26-ц
Провадження № 2-з-82/26
Суддя **Вовк Сергій
Володимирович**

Заява

**Вжиті заходи забезпечення позову до його
подачі відповідно до ухвали**

№757/36548/26-ц від 06 липня 2026 року

ПОЗОВНА ЗАЯВА

**про припинення дій, які створюють загрозу порушення права
на комерційну таємницю та конфіденційну інформацію**

Виклад обставин справи

24 червня 2026 року будівельною компанією СТРОЙ СІТІ ДЕВЕЛОПМЕНТ, до структури якої входить Заявник, за допомогою електронної пошти було отримано запит, підписаний від імені «журналістки Центру Протидії Корупції Стрижак Аліни Олександрівни».

У вказаному запиті запропоновано надати відеокоментар для спільного сюжету редакцій ГО «ЦПК» та «Слідство.Інфо» у строк з 24 червня 2026 року по 7 липня 2026 року та було зазначено ряд питань щодо фізичних осіб. Зокрема, ряд запитань стосувалися фізичної особи – Сухачова Олександра Олександровича.

Причини запиту були сформульовані Стрижак А.О. у вступній його частині та містили інформацію про те, що “Центр протидії корупції” у співпраці з незалежною українською агенцією журналістських розслідувань “Слідство.Інфо” готує сюжет, у якому, зокрема, буде висвітлюватися інформація щодо набуття рідним братом

директора ДБР Сухачовим Олександром Олександровичем нібито 143 об'єктів нерухомості в м. Харкові.

Із зазначеного вбачається, що, найближчим часом має вийти «сюжет» про те, що зазначеною фізичною особою нібито набуто у власність об'єкти нерухомості за конкретною адресою та з конкретною вартістю, за яку нібито було придбано ці об'єкти.

З цього приводу слід зазначити, що частина інформації наведена в запиті є такою, що не відповідає дійсності; при цьому інша частина інформації, яка могла б розглядатися як така, що відповідає дійсності містить персональні дані фізичної особи та комерційну таємницю Позивача, а тому не підлягає збиранню та розголошенню.

Позивач в свою чергу, отримав запит керівника СТРОЙ СІТІ ДЕВЕЛОПМЕНТ з проханням надати відповідну інформацію. Це було зроблено з огляду на те, що господарські договори з фізичними особами укладаються в компанії, зокрема, від імені Позивача.

Позивач, діючи в порядку ст. 14 Закону України «Про захист персональних даних», звернувся до зазначеної в запиті фізичної особи для отримання згоди на розголошення персональних даних, проте такої згоди надано не було.

02 липня 2026 року Позивач надіслав офіційну відповідь на адресу компанії – партнера СТРОЙ СІТІ ДЕВЕЛОПМЕНТ, у якій на підставі внутрішнього Наказу №0601/17 від 06.01.2017, наголосив на тому, що запитувана інформація складає комерційну таємницю Позивача та конфіденційну інформацію про приватне життя фізичної особи, заявив про заборону на поширення вказаних відомостей та повідомив про безумовний намір захищати права Товариства у судовому порядку.

Враховуючи, що Відповідачі продовжують дії з підготовки сюжету, а зволікання може призвести до розголошення комерційної таємниці та персональних даних, Позивач звернувся до суду із заявою про забезпечення позову шляхом заборони вчинення дій до вирішення спору по суті, а також звертається із цією позовною заявою.

Обґрунтування правової позиції Позивача

Відповідно до частини другої статті 32 Конституції України не допускаються збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

Розвиваючи це конституційне положення, стаття 301 Цивільного кодексу України прямо встановлює, що фізична особа має право на особисте життя та право на збереження у таємниці обставин свого особистого життя; обставини особистого життя фізичної особи можуть бути розголошені іншими особами лише за її згодою або за умови, що вони містять ознаки правопорушення, підтвердженого рішенням суду. Жодної з цих підстав у Відповідачів немає: фізична особа, відомості про яку запитуються, згоди на розголошення не надавала, а рішення суду, яке б підтверджувало ознаки правопорушення в її діях, відсутнє.

Стаття 302 Цивільного кодексу України конкретизує цей режим охорони стосовно збирання та поширення інформації: збирання, зберігання, використання і поширення інформації про особисте життя фізичної особи без її згоди не допускаються, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини. Відомості про належні фізичній особі об'єкти нерухомості, суми та графіки здійснених нею інвестицій, укладені господарські договори — це відомості про її майновий стан, які є складовою особистого життя в розумінні статей 301-302 ЦК України, а тому їх збирання і поширення без згоди цієї особи є протиправним незалежно від суб'єктного складу осіб, які здійснюють таке збирання.

Запит, підписаний Відповідачем -1 вже містить певні персональні дані фізичної особи, а також містить питання які спрямовані на додаткове збирання персональних даних та комерційної таємниці Позивача. Ці відомості є предметом захисту відповідно до внутрішніх документів Позивача та вимог чинного законодавства, як такі, що належать до конфіденційних.

Стаття 11 Закону України «Про інформацію» встановлює, що інформація про фізичну особу (персональні дані) - відомості чи сукупність відомостей про фізичну особу, яка ідентифікована або може бути конкретно ідентифікована. Не допускаються збирання, зберігання, використання та поширення конфіденційної інформації про особу без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та захисту прав людини.

Частина друга статті 21 Закону України «Про інформацію» встановлює, що конфіденційною є інформація про фізичну особу, інформація, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень, а також інформація, визнана такою на підставі закону. Конфіденційна інформація може поширюватися **за бажанням (згодою)** відповідної особи у визначеному нею порядку відповідно до передбачених нею умов, якщо інше не встановлено законом.

Окремо Позивач наголошує на необхідності дотримання справедливого балансу між свободою вираження поглядів та правом на повагу до приватного життя і комерційної таємниці.

При цьому Позивач не заперечує права Відповідачів здійснювати журналістську діяльність та висвітлювати питання, що становлять суспільний інтерес. Водночас це звільняє їх від обов'язку дотримуватися балансу між правом на свободу вираження поглядів і правом фізичної особи на приватне життя. Предметом цього позову є не факт існування суспільного інтересу як такого, а конкретний обсяг деталізованих відомостей (реєстраційні номери об'єктів нерухомості, точні адреси, суми та графіки інвестицій, умови господарських договорів), розкриття яких не є необхідним для реалізації суспільного інтересу і виходить за межі, сумісні зі статтями 301-302 ЦК України.

Конституційний Суд України (Рішення № 2-рп/2012 від 20.01.2012 р.) роз'яснив, що положення ч. 1 ст. 32 та ч. 3 ст. 34 Конституції України перебувають у системному взаємозв'язку і передбачають як недопустимість порушення права людини на недоторканність особистого та сімейного життя, так і реалізацію права на вільне збирання та поширення інформації. Право на доступ до інформації забезпечується **виключно у передбачений законом спосіб**. Відтак, збирання та зберігання інформації про особу не є абсолютним, а має здійснюватися виключно із дотриманням прав і свобод інших людей та у відповідності до чинного законодавства.

Парламентська Асамблея Ради Європи (Резолюція ПАРЕ № 1165) у п. 11 Резолюції № 1165 чітко вказала, що право на приватність і свобода вираження поглядів є основою демократичного суспільства; ці права не є абсолютними і не мають ієрархічного характеру, оскільки мають однакову цінність. Більше того, згідно з п. 12 цієї Резолюції, право на приватність повинно захищати приватне життя особи не лише від втручання влади, а й від подібних дій з боку інших осіб чи інститутів, зокрема засобів масової інформації.

Європейський суд з прав людини у своїй практиці також дотримується підходу, що свобода вираження поглядів, яка передбачена у статті 10 Конвенції, не гарантує повністю необмежену свободу вираження поглядів навіть щодо висвітлення тих питань, які викликають серйозне суспільне занепокоєння. Здійснення цієї свободи тягне за собою «обов'язки та відповідальність», які набувають особливо важливого значення у випадку, коли йдеться про нападки на репутацію інших осіб та порушення їхніх прав.

З огляду на «обов'язки та відповідальність», що притаманні здійсненню свободи вираження поглядів, гарантії, що надаються статтею 10 підлягають застосуванню лише за умови, що особа, яка розповсюджує інформацію діє добросовісно, надає точну та достовірну інформацію (відповідно до пункту 65 рішення у справі «Bladet Tromsø and Stensaas v. Norway» (заява № 21980/93)).

Враховуючи, що Відповідачі здійснюють підготовку сюжету за повної відсутності передбаченої законом згоди Позивача та третіх осіб на використання комерційної таємниці та персональних даних, спроба оприлюднення такої інформації є об'єктивно протиправною.

За таких обставин, намір оприлюднити дані, що становлять комерційну таємницю та персональну інформацію за відсутності законних підстав (згоди) позбавляє дії Відповідачів ознак «добросовісності» у розумінні стандартів ЄСПЛ. Відтак, правомірне судове обмеження на розповсюдження таких матеріалів повністю відповідає критеріям необхідності у демократичному суспільстві задля захисту прав інших осіб.

Щодо протиправності дій Відповідачів

Оскільки ні Позивач, ні згадана у запиті фізична особа не надавали своєї згоди на збирання чи поширення персональної та комерційної інформації, дії Відповідачів є прямим протиправним втручанням, що суперечить ст. 32 Конституції України.

Частина 2 статті 32 Основного Закону передбачає вичерпні підстави правомірного втручання: згода особи, або (за її відсутності) — випадки, визначені законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини. Жодної з цих підстав у Відповідачів немає. Здійснення зазначених дій за відсутності правових підстав та особою, яка не уповноважена на це законом, є пнезаконним.

Частина 1, 2 статті 5 Закону України «Про захист персональних даних» встановлює, що об'єктами захисту є персональні дані. Персональні дані можуть бути віднесені до конфіденційної інформації про особу законом або відповідною особою. Не є конфіденційною інформацією персональні дані, що стосуються здійснення

особою, уповноваженою на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, посадових або службових повноважень.

Статтею 2 Закону України «Про захист персональних даних» визначено, що персональні дані це відомості чи сукупність відомостей про фізичну особу, яка ідентифікована або може бути конкретно ідентифікована. При цьому обробкою персональних даних визнається будь-яка дія або сукупність дій, таких як збирання, реєстрація, накопичення, зберігання, адаптування, зміна, поновлення, використання і поширення (розповсюдження, реалізація, передача), знеособлення, знищення персональних даних, у тому числі з використанням інформаційних (автоматизованих) систем.

Згідно ч.ч. 2, 5, 6 статті 6 Закону України «Про захист персональних даних» обробка персональних даних здійснюється для конкретних і законних цілей, визначених за згодою суб'єкта персональних даних, або у випадках, передбачених законами України, у порядку, встановленому законодавством.

Не допускається обробка даних про фізичну особу, які є конфіденційною інформацією, без її згоди, крім випадків, визначених законом, і лише в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини.

Наразі відсутня згода на поширення конфіденційної інформації, стосовно приватного життя фізичної особи, зазначеної в запиті, стосовно об'єктів нерухомості, що перебувають або перебували в її власності, а також щодо укладених цією особою господарських угод. Вказана фізична особа не надавала згоди на збирання, обробку та поширення такої інформації третіми особами. При цьому така фізична особа не є особою, уповноваженою на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, посадових або службових повноважень.

Отже збирання та розголошення такої інформації є протиправним та незаконним та суперечить положенням законодавства та режиму охорони відповідної інформації, встановленому внутрішніми документами Позивача.

Крім того відомості, які запитує та збирає Стрижак А.О. містять не лише персональні дані але і дані, що становлять комерційну таємницю Позивача, режим охорони якої встановлено відповідно до наказу Позивача «Про встановлення режиму комерційної таємниці та конфіденційної інформації».

Відповідно до ст. 505 Цивільного кодексу України комерційною таємницею є інформація, яка є секретною в тому розумінні, що вона в цілому чи в певній формі та сукупності її складових є невідомою та не є легкодоступною для осіб, які звичайно мають справу з видом інформації, до якого вона належить, у зв'язку з цим має комерційну цінність та була предметом адекватних існуючим обставинам заходів щодо збереження її секретності, вжитих особою, яка законно контролює цю інформацію. Комерційною таємницею можуть бути відомості технічного, організаційного, комерційного, виробничого та іншого характеру, за винятком тих, які відповідно до закону не можуть бути віднесені до комерційної таємниці.

Перелік відомостей, які не становлять комерційної таємниці та не можуть бути до неї віднесені встановлені Постановою КМУ від 9 серпня 1993 р. N 611 «Про перелік відомостей, що не становлять комерційної таємниці». Встановлено, що комерційну таємницю не становлять: установчі документи, документи, що дозволяють займатися підприємницькою чи господарською діяльністю та її окремими видами; інформація за всіма встановленими формами державної звітності; дані,

необхідні для перевірки обчислення і сплати податків та інших обов'язкових платежів; відомості про чисельність і склад працюючих, їхню заробітну плату в цілому та за професіями й посадами, а також наявність вільних робочих місць; документи про сплату податків і обов'язкових платежів; інформація про забруднення навколишнього природного середовища, недотримання безпечних умов праці, реалізацію продукції, що завдає шкоди здоров'ю, а також інші порушення законодавства України та розміри заподіяних при цьому збитків; документи про платоспроможність; відомості про участь посадових осіб підприємства в кооперативах, малих підприємствах, спілках, об'єднаннях та інших організаціях, які займаються підприємницькою діяльністю; відомості, що відповідно до чинного законодавства підлягають оголошенню.

Відповідно до висновків Верховного Суду, викладений у постанові від 23 листопада 2020 року в справі № 910/1759/19 склад та обсяг відомостей, що становлять комерційну таємницю, порядок їх захисту визначаються самостійно власником або керівником підприємства з дотриманням чинного законодавства. Підприємство має право розпоряджатися такою інформацією на власний розсуд і здійснювати щодо неї будь-які законні дії, не порушуючи при цьому права третіх осіб.

Відомості, що відображають індивідуальну фінансову модель залучення інвестицій та структурування капіталу в умовах високої ринкової конкуренції у будівельній сфері є цінними для Заявника та становлять його комерційну таємницю. Оприлюднення цих даних може призвести до розкриття унікальної маркетингової та економічної стратегії компанії, втрати конкурентних переваг та завдання Заявнику значних майнових збитків.

З огляду на це, Позивач вбачає всі підстави для звернення до суду із даним позовом.

Щодо превентивного способу захисту прав

Відповідно до ч. 1 ст. 16 ЦК України кожна особа має право звернутися до суду за захистом свого особистого немайнового або майнового права та інтересу. Згідно пункту 3 частини 2 статті 16 Цивільного кодексу України, одним із способів захисту цивільних прав та інтересів може бути припинення дії, яка порушує право.

Відповідно до ч. 1 ст. 278 ЦК України, якщо особисте немайнове право фізичної особи порушене у газеті, книзі, кінофільмі, теле-, радіопередачі тощо, які готуються до випуску у світ, суд може заборонити розповсюдження відповідної інформації.

Оскільки Відповідачі здійснюють підготовку сюжету (відеоматеріалу), що створює реальну та очевидну загрозу порушення прав Позивача на збереження комерційної таємниці та прав фізичної особи на захист персональних даних, Позивач має повне законне право вимагати заборони поширення (випуску в ефір/публікації) цієї інформації судовим рішенням.

Позивач при цьому наголошує, що такі обмеження повністю узгоджуються з приписами статті 24 Закону України «Про інформацію» (заборона цензури та заборона втручання в професійну діяльність журналістів і медіа), яка визначає:

«Забороняється цензура - будь-яка вимога, спрямована, зокрема, до журналіста, суб'єкта у сфері медіа, його засновника (співзасновника), видавця, керівника, розповсюджувача, узгоджувати інформацію до її поширення або накладення заборони чи перешкоджання в будь-якій іншій формі тиражуванню або поширенню інформації».

Ця заборона не поширюється на випадки, коли попереднє узгодження інформації здійснюється на підставі закону, а також у разі накладення судом заборони на поширення інформації».

З огляду на імперативне положення закону, заявлені заходи захисту не є цензурою в розумінні Закону України «Про інформацію» (та Закону України «Про медіа»). Вони не перешкоджають професійній діяльності журналістів чи медіа, оскільки не встановлюють заборону на публікацію сюжету як такого, не обмежують свободу вираження поглядів чи право на критику.

Обмеження стосується виключно заборони використання конкретних об'єктів правового захисту — персональних даних фізичної особи та комерційної таємниці приватного підприємства, обов'язок щодо захисту яких прямо покладено на Позивача чинним законодавством України.

Процесуальні вимоги (ст. 175 ЦПК України)

Заходи забезпечення позову: До подання позовної заяви, а саме 03.07.2026 року, згідно п.1 ч. 1 ст. 152 ЦПК України Позивачем до Печерського районного суду м. Києва подана заява про забезпечення позову про заборону відповідачу Громадській організації «Центр протидії корупції», Стрижак Аліні Олександрівні, Громадській організації «СЛІДСТВО.ІНФО» до вирішення справи по суті оприлюднювати та поширювати у будь-який спосіб у медіа та мережі Інтернет персональні дані Сухачова Олександра Олександровича, відомості про його майновий стан, укладені ним правочини, суми та графіки здійснення інвестицій, а також адреси, технічні характеристики та реєстраційні номери придбаних об'єктів нерухомості, а також відомості щодо господарської та фінансової діяльності ТОВ «Парковий-2», що становлять його комерційну таємницю.

Вказану заяву задоволено, про що 6 липня 2026 року постановлено ухвалу про забезпечення позову в справі №757/36548/26-ц.

Підтвердження щодо інших позовів: Позивач підтверджує, що ним не подано іншого позову (позовів) до цих самих Відповідачів з тим самим предметом та з тих самих підстав.

Орієнтовний розрахунок судових витрат: Позивач очікує понести судові витрати у вигляді сплати судового збору за подання позовної заяви та заяви про забезпечення позову у загальному розмірі 9 651,2 грн.

Позовна заява містить три позовні вимоги немайнового характеру, за кожною з яких сплачується судовий збір у розмірі 1 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, що дорівнює 3 328 грн. – в сумі 9 984 грн. Відповідно до ч. 3. ст. 4 Закону України «Про судовий збір» при поданні до суду процесуальних документів, передбачених частиною другою цієї статті, в електронній формі - застосовується коефіцієнт 0,8 для пониження відповідного розміру ставки судового збору. Враховуючи те, що позовна заява подається в електронній формі, сума судового збору, що підлягає сплаті становить 7 987,2 грн.

За заяву про забезпечення позову сплачено судовий збір у розмірі 1 664 грн. Отже загальна сума судових витрат складає 9 651,2 грн. (дев'ять тисяч шістсот п'ятдесят одну грн. 20 коп.)

Даний розрахунок є орієнтовним станом на дату подачі позову, в процесі розгляду справи він може бути уточнений та доповнений, про що суду будуть надані додаткові підтверджуючі документи. Зокрема, судові витрати можуть бути доповнені витратами на оплату послуг за правову допомогу. На теперішній час відсутня можливість розрахувати розмір таких витрат з огляду на те, що їх розмір буде залежати від часу, витраченого на супроводження судового процесу та підготовку відповідних документів.

Наявність оригіналів документів: Оригінали всіх документів, копії яких додано до позовної заяви, знаходяться у Позивача та будуть надані суду для огляду за першою вимогою.

Підсудність

Відповідно до ст. 27 ЦПК України позови до фізичної особи пред'являються в суд за зареєстрованим у встановленому законом порядку місцем її проживання або перебування, якщо інше не передбачено законом. Пови до юридичних осіб пред'являються в суд за їхнім місцезнаходженням згідно з Єдиним державним реєстром юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань.

Згідно ч. 9 ст. 28 ЦПК України позови до відповідача, місце реєстрації проживання або перебування якого невідоме, пред'являються за місцезнаходженням майна відповідача чи за останнім відомим зареєстрованим його місцем проживання або перебування чи постійного його заняття (роботи).

Пункт 1 ч. 1 ст. 152 ЦПК України передбачає, що заява про забезпечення позову, яка подається до подання позовної заяви - подається за правилами підсудності, встановленими цим Кодексом для відповідного позову.

З огляду на викладене, цей позов подається за місцезнаходженням відповідачів по справі - ГО «Центр протидії корупції», а також Стрижак Аліни Олександрівни, яка зазначила місцем своєї роботи зазначену організацію.

Щодо належного складу Відповідачів

Відповідно до ч. 2 ст. 50 ЦПК України, участь у справі кількох відповідачів (процесуальна співучасть) допускається, якщо предмети спору є однорідними або права та обов'язки виникають з однієї підстави.

Оскільки Відповідач 2 та Відповідач 3 визначені самим автором (Відповідачем 1) запиту як **співавтори готованого сюжету**, вони є солідарними суб'єктами загрози порушення прав Позивача. Заборона поширення інформації, передбачена ст. 278 ЦК України, має бути адресована кожному з них, оскільки у разі заборони випуску матеріалу лише для однієї організації, інша організація (співавтор) матиме технічну можливість оприлюднити його на своїх ресурсах, що нівелює превентивну силу судового захисту.

Керуючись ст.ст. 3, 32 Конституції України, ст.ст. 15, 16, 278, 505 Цивільного

кодексу України, ст.ст. 4, 5, 19, 27, 28, 76, 133, 134, 149, 152, 175 Цивільного процесуального кодексу України, ст.ст. 2, 5 6, 14 Закону України «Про захист персональних даних», ст.ст. 11, 21 Закону України «Про інформацію»

прошу суд:

1. Припинити дії відповідачів Громадській організації «Центр протидії корупції», Стрижак Аліні Олександрівні, Громадській організації «СЛІДСТВО.ІНФО» стосовно незаконного збирання, зберігання та обробки персональних даних фізичних осіб, з якими Позивачем **Товариством з обмеженою відповідальністю «ПАРКОВИЙ-2»** укладено господарські угоди.

2. Заборонити відповідачам Громадській організації «Центр протидії корупції», Стрижак Аліні Олександрівні, Громадській організації «СЛІДСТВО.ІНФО» оприлюднювати, публікувати, демонструвати або поширювати відомості, що становлять комерційну таємницю та конфіденційну інформацію Позивача **Товариства з обмеженою відповідальністю «ПАРКОВИЙ-2»**, зокрема щодо укладених господарських договорів.

3. Заборонити відповідачам Громадській організації «Центр протидії корупції», Стрижак Аліні Олександрівні, Громадській організації «СЛІДСТВО.ІНФО» оприлюднювати, публікувати, демонструвати або поширювати персональні дані фізичних осіб, з якими Позивачем **Товариством з обмеженою відповідальністю «ПАРКОВИЙ-2»** укладено господарські угоди, зокрема, саме відомості про факт укладення господарських договорів, суми та графіки здійснення інвестицій, а також адреси, технічні характеристики та реєстраційні номери придбаних об'єктів нерухомості.

Додатки:

1. Виписка з ЄДР.pdf.
2. 7 Запит вих. №30-06 1 від 30.06.2026 року СТРОЙ СІТІ ДЕВЕЛОПМЕНТ на адресу ТОВ Парковий-2.pdf.
3. 8 Запит вих. №30-06 26 1 від 30.06.2026 року ТОВ Парковий-2 щодо надання згоди на поширення персональних даних.pdf.
4. 9 Заява вих. №02-07 26 1 від 02.07.2026 року ТОВ Парковий-2 на адресу СТРОЙ СІТІ ДЕВЕЛОПМЕНТ.pdf.
5. 2 Наказ №2-К від 25.09.2024 року про призначення директором Лісовця М.С..pdf.
6. 10 Наказ № 0601 17 від 06.01.2017 року про встановлення режиму комерційної тиші.pdf.
7. 3 Копії квитанції, фіскального чеку та опису вкладення у цінний лист для відповідача-2.pdf.
8. 4.Копія заяви про забезпечення позову, яка подана 03.07.2026 року.pdf.
9. 5 2026-07-06 Ухвала про забезпечення позову.pdf.
10. 6 Запит від 24.06.2026 року (на отримання відеокоментаря).pdf.

13.07.2026, Лісовець Максим Сергійович